

Attilâ İlhan _ Kimi Sevsem Sensin

KİMİ SEVSEM SENSİN

Attilâ İLHAN

"...gözyaşlarımla o makbere girdim de çağladım
elden giden o dostları andım birer birer
'...bilmem ki neredeler?' diye sordumdu onları
derhal o makbere dedi: '...bilmem ki neredeler?'"

Nâsırüddin-i Tûsî
(Çev. Hüseyin Rifat)

sevmek için geç ölmek için erken

"...eksik olmaz gamımız bunca ki bizden gam olup
her gelen gamlu gider şad gelip yanımıza..."

fuzûlî

yalnızlığı denemek

gecenin ortasında ne işin var
yıldızlara dokunma yanarsın
bak birazdan ay da batacak
karanlık bulaşmasın ellerine
tersin döner yolunu bulamazsın

içi dıŖı uzay tozu yansımalar
sahi mi yalan mı anlayamazsın
bir rüya gemisi iskele sancak
dokunup geçiyor hayallerine
ağlayasın gelir ağlayamazsın

sevmek insanın yüreği kadar
küçükse büyüğünü taşıyamazsın
yalnızlığı da dene oldu olacak
nasıl yankılanır derinden derine
iyi midir kötü mü çıkaramazsın

insanı ancak kendisi tamamlar
içinde başka dıŖında başkasın
eksiğin fazlana elbet bulaşacak
öbürü sığacak bunun derisine
yoksa sabaha sağ çıkamazsın

nasıl olduysa...

nasıl olduysa birden adı mı unuttum
adı mı unuttuğum o sıcak şehirde
yıldız alacası yüzen bir zakkum
yanımda o hayal kız ikide birde
yolumu gözlerine bakıp bulduğum

sahi ben ne hırçın bir çocuktum
ele avuca sığmaz aklı fikri şiirde
mısra mısra başımı belaya soktum
izmir cezaevi dokuzyüz kırk bir'de
kaşla göz arası liseden kovuldum

inanmakta geç sevmekte çabuktum
bazen yaşadıklarım aklıma gelir de
kaç kere umutsuzluğun yolunu tuttum
istenmeyen adam hemen her devirde
hemen her devirde ateşten bir buluttum

binlerce umuttan belki bir umuttum

saklı sevda

cam yeşili bir kız çok kirpikli
saçları nasıl karanlık bir kı zıl
örtülü bir güzellik benzeri olamaz

dudaklarındaki kan etkiliyor asıl
duyarlığı alıngan gönlü ikircikli
ne yazsam ona tutsak
/ adı Őehnaz

belki kadın belki çocuk iyice kuŐkulu
hangi tutku buđulamıŐ camlarını
bazen ne çok var bazen ne kadar az
kan kırmızı yaşayıp yaz akşamlarını
okŐaması boğulmak öpmesi uğultulu
sabah olsam ona tutsak
/ adı Őehnaz

saklı sevda sevdaların en saklanmıŐı
birbirimizde çok fena kayboluyoruz
hiç kimse birbirimizin yerini tutamaz
benimle yaŐayamadıđı ona uygunsuz
hiçbir Őeye deđiŐmem onunla yaŐanmıŐı
uygunsam ona tutsak
/ adı Őehnaz

saklı bir sevdadır bulduk sığındık
bu büyülü bir aşk çünkü yasak
gizli bir mutluluk ki ne söylesem az
bin yıl da yaŐasak hiç de yaŐamasak
varımız yoğumuz aşkımız artık
hayatım ona tutsak
/adı Őehnaz

sevmek için geç ölmek için erken

akŐamın acı su karanlığı içinden
soğuk kadife teması yalnızlığın
Őuh bir kahkaha balkonun birinden
î l gizli iŐareti midir bir baŐlangıcın

sevmek için geç ölmek için erken

başbaşa çay elele yürümek derken
boğaz vapurları mı iskele sancak
televonda kaybolmak sesini beklerken
insan insanı yeniler doğrudur ancak

sevmek için geç ölmek için erken

içimdeki gökkuŐađı besbelli neden
bulutların içinden kuŐlar yağıyor
bir Őiire baŐlarsın birini bitirmeden

hiç kimse gözlerine inanamıyor

sevmek için geç ölmek için erken

sevmek sevildiğini bile fark etmeden
yaklaştıkça ölüm soğuk bir yağmur gibi
sevmek zehir zemberek ve yürekten
gecikerek de olsa vuruşur gibi

sevmek için geç ölmek için erken

neydi o bir zamanlar?

"...o bütün haneme teşrifini güçetti meğer
sevk-i şûrideyi gördüm gelür amma ne gelür..."

nedim

kimi sevsem, sensin...

kimi sevsem sensin / hayret
sevgin hepsini nasıl değiştiriyor
gözleri maviyken yaprak yeşili
senin sesinle konuşuyor elbet
yarım bakışları o kadar tehlikeli
senin sigaranı senin gibi içiyor
kimi sevsem sensin / hayret
senden nedense vazgeçilemiyor

her şeyi terk ettim / ne aşk ne şehvet
sarışın başladığım esmer bitiyor
anlaşılmaz yüzü koyu gölgeli
dudakları keskin kırmızı jilet
bir belaya çattık / nasıl bitirmeli
gitar kımıldadı mı zaman deliniyor
kimi sevsem sensin / hayret
kapıların kapalı girilemiyor

kimi sevsem sensin / senden ibaret
hepsini senin adınla çağırıyorum
arkamdan şımarık gülüşüyorlar

getirdikleri yağmur / sende unuttuğum
hani o sınımsız iri çekirdekli
senin gibi vahşi öpüşüyorlar
kimi sevsem sensin / hayret
in misin cin misin anlamıyorum

aydınlık neyin oluyor?

aydınlık neyin oluyor senin
gökyüzü akraban filan mı
beni bulur bulmaz gözlerin
şimşek çakıyorum yalan mı
yüzünde yalazımı gezdirdiğin
saçlarından tutuşmuş orman mı
akla ziyan bir şey elektriğin

ayıışığı mavisi dudaklarından mı
o ışık zenginliği mi giyindiğin
uzay tozları mı yıldızlardan mı
elime dokunduğu an elin
güneşler açıyorum sahi ondan mı
aydınlık neyin oluyor senin

süheylâ değildi adın

hangi bulutlara niçin sarındın
gözlerindeki mavi kimin gökyüzü
süheylâ değildi başkaydı adın
gülüşlerin donuk neş'e öksüzü
o erken sonbahar görüntüsü

inceden inceye boyanmaz mıydın
kirpiklerinin lacivert örtüsü
süheylâ değildi başkaydı adın
ellerin buz gibi ağzının büzgüsü
kaç yalnızlığın gizli üzüntüsü

ne yapsan ne etsen anlaşılmadın
belki sebep kendini aşmak dürtüsü
süheylâ değildi başkaydı adın
nabızlarında pişmanlığın gürültüsü
gülümsemen soğumuş çiçek ölüsü

zorro / kamçılı kadın

gözlerin kaç gece eder
dudakların kaç karanfil
gülünce sehpalara devriliyor
kırgınlığın kaç yanardağı

sevişmen savaştan beter
yenen yenilen belli değil
fena halde kayıp veriliyor
kimin kolu kimin bacağı

yalnızlığın simsiyah panter
vahşiliği zehirli bir yeşil
dişleri ısırıkça sivriliyor
bilinmez ne zaman ısıracağı

yok yok elinde ölmek yeter
cam tozu kumsal soğuk sahil
şeffaf bir sonsuzluğa giriliyor
tanrının sizi bulamayacağı

neydi o bir zamanlar

istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar
sanki gençliğime doğru yaşılanıyordum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
hangi yanıma dönsem seni bulurdum
içimdeki lambanın kırıldığı anlar

istanbul ve sen / sırsıklam yaşananlar
yanardöner bir ayna yeniden ruhum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
gözlerinin sisinde sevdalı bir yolcuyum
hayal meyal gemiler dumanlı limanlar

istanbul ve sen / ikinizden kalanlar
tekrar tekrar ısrarla yaşayıp durduğum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
rüya mıdır gerçek mi kendi kendime sorduğum
istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar

her sabah, yanılmak!..

"...belâ budur ki alıştı belâlarınla gönül

gamın da gelse dile bâis-i meserret olur..."

nefi

her sabah, yanılmak!..

sabah olmak her gece kolay mı sanırsınız
bulutları dağıtıp güneş olarak doğmak
denizle gök arasında çiy yorgunu şehre
kurşun kubbeleri buğulu minareleri ıslak
soğuk bir trenden inmiştiniz / yalnızdınız

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanılmıştınız

hiç uyumamıştınız / gözleriniz yanıyordu
yolculuk sanki bitmemişti / birdenbire
kendinizi vagona unuttuğunuzu sandınız
sanki katar soluk soluğa tırmanıyordu
dumanlı rampaları / bir kılıç gibi çıplak
tiz çığlıklarıyla aydınlığı doğrayarak

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız

jilet mavisi bir kadın elinde purosunu
değdiği yer açılıyor çok fena keskin
kim olduğunu bilen yok / işin doğrusu
yüzünü kaybetmiş aynalarda arıyordu
amerikan bara tünemiş sek vodka içiyor
geçmişinden rusça bir şarkı arayarak
sarhoş olamamak en büyük korkusu

bilmem kaçınıcı defadır/ yine yanıldınız

elbet en kötüsü sokaklarda tutuklanmak
hani bir kere iki yanınızda iki sivil polis
beyoğlu'ndan çekilip nasıl koparılmıştınız
nabız gibi vuran o kötü ve karanlık his
yakanızı hâlâ bırakmadı asla bırakmayacak

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız

yağmur gemileri

o gemiler ki yağmur taşır

gece sabaha karşı birden
korkularımıza bulaşır
gök gürültüsüyle derinden
o gemiler ki yağmur taşır
gözümüz kamaşır şimşeginden

o gemiler ki başkalaşır
çelişkinin diyalektiğinden
gücü çok sonra anlaşılır
insana eklediğinden
o gemiler ki başkalaşır
gelişir değiştirdiğinden

o gemiler ki şafağa ulaşır
ümitlerimizin ateşinden
devrimden devrime yanaşır
nasıl da büyür kendiliğinden
o gemiler ki şafağa ulaşır
bir çılgılık gibi bedreddin'den

mevsimidir

mevsimidir
müphem bir meltem yoklar dal uçlarını
gizlice ürperir yaseminler
körfezde deniz dalgın
bilinmez hangi aşktan arta kalmış
vahim bir yalnızlığı dinler

mevsimidir
artık erken kararır sular
her biri bir bulut ardına sinmiş yıldızların
korular terk edilmiş
ağaçlar duman duman
yalılar تنها ,
kanlıca ilk yağmurla serinler

mevsimidir
nedense ölmeye heveslenir insan
uzaya
bir avuç yıldız tozu gibi savrulmaya
rayından çıkmıştır yaşamak
bir eskimişlik duygusu nereye baksan
gücü yetmez kimsenin kimseyi kurtarmaya
çünkü ne güzeller
zehir zemberek güzeldir artık
ne zehir zemberek çirkindir
yeni çirkinler

yalan / şehir

ne büyük bir yalan bu şehir
karşı sahil yağmur bulutları
ışıklar üstüne teyellenir
bir yanılısamanın ışıkları
epeyce titrek
hicranlı sarı

mahur mu yoksa nihavent midir
eski bir şarkının rüzgârı
hangi bestekâr unutmuş kimbilir
yalnızlığa dağılmış mısraları
güftesinden

sonbahar akşamları

nedim-î şeydâ'dan sanki bir şiir
ayaklandırıran çağrışımları
'kız mısın oğlan mısın kâfir'?
kandilli kiçüksu anadoluhisarı
bir yerde 'üç çifte kayık'
intizar eyler hünkârı

bir yalan ki durmadan eksilir
bakarsın o resim hicranlı sarı
inanılmaz bir hızla her an değişir
şirket-i hayriye'nin yorgun vapurları
toplar her iskeleden beyhude yolcuları
yalandan yalana kaç şehir eskitilir

yanılısama

hiç görmediğim gökler vahşi yeşil
ağır şehirler oturmuş altına
içinden sular geçiyor erimiş cam
parıltıdan göz gözü görmez olmuş

bu kız sevdiğim o kız değil
bir başka yüz takmışlar suratına
kendisiyle kavgalı sabah akşam
kirpikleri maviymiş dudakları mormuş

insanlarla yanılmış eski sahil
şarkılar asılı günün her saatına

hangi rastladığıma kimi sorsam
kimin kim olduğunu bilmiyormuş

denizin üstü yıldız çil çil çil
dağların arkasında saklı fırtına
kötü bir rüyadaymışız tamam
ne yapsan bir sona ermiyormuş

uçuk kızlar balladı

uçuk kızlar sızıyor uykularına
soğuk elleri mosmor gözleri loş
fena halde sarhoş
içine ağlayan
ayılamayacak bugünden yarına
hayatları nafiye
hayalleri boş
donuk dudaklarının kıyısında kan

nasıl kayboldukları anlaşılamıyor

sanki hep borçludurlar başkalarına
en kral sebep mumya yalnızlıkları
sorular büyütürler
cevabı olmayan
baykuş kahkahaları bütün şakalarına
başlayıp korkudan
yarım bıraktıkları
aranıyor anonsu polis radyolarından

nasıl kayboldukları anlaşılamıyor

bu nasıl sonbahar?..

"...dilde gam var şimdilik lütfeyle gelme ey sürûr
olamaz bir hanede mihman mihman üstüne..."

râsih

bu nasıl sonbahar?..

böyle sonbahar mı olur
tadı kalmamış
eylül akşamlarını fena boşaltmışlar
ne o kızlar hani
varla yok arası
bir tebessüm gibi

hayalimizde yaşar
sinemadan çıkmışız
yağmur başlamış
ne vahim
bir korkunun birden anlaşılması
beyoğlu'nda karartma
eflatun tramvaylar
o gizli hüznler ki
hiç anlaşılmamış
böyle sonbahar mı olur
yüreği titremiyor
asfalt beton ve cam her tarafı otomobil
bilançoda bir rakam
çektığımız acılar
bitmesiyle bir oluyor aşkların başlaması
televizyonda bozdurulup
duygular kirleniyor
mavi mora dönüşmüş
sarılar çoktan yeşil
yanlış ama kim biliyor
bir de bu var
yaşamak
doğruların yanlışlarda aranması

boğaziçi'nde sis
unutulmuş vapurlar

ayaküstü aşk

görünmez camlara mı çarptım
dalgınlığın aynasında o akşam
bambaşka bir şehre uçacaktım
yıldız yağmurundan sıırıslıklam
yalnızlığımda o kadın bekliyordu

yanlış bir hayalin şehrinde kaldım

sevdiği ben değilim anlatamam

o aşk bu değildi tasarladığım
büyük bir tenhalık nasıl korkmam
korkularım bir canavar doğurdu

bilmem n'apsam nereye kaçsam
yeşil karanlığında ağır tutsağım
gözlerinden çıkmak başlıca tasam
saçlarının zincirinde elim ayağım
kirpikleri süngü takmış bir ordu

bütün saatler bir anda durdu

ayaküstü intihar

korkunun bıraktığı yerdeki kız
ölümünü o dakika tanıyor
bir muamma intihar nedeni
oysa genç az bulunur bir ağız
teni hiç kullanılmamış elleri yeni

korkunun bıraktığı yerdeki kız
yasaklarını mı aşamıyor
bir başkası olmak mı isteği
yoksa kendine mi ulaşamıyor
yok mu bir yürekten seveni

korkunun bıraktığı yerdeki kız
hızla karanlığa azalıyor
çizgilerinden çıktı bedeni
ortada kan kokusu kalıyor
ne geleni var ne gideni

ayaküstü cinayet

bira yeşili oğlan alaca bıyık
bir eli silahında uyur / neme lazım
murassa bir kılıç gibi yakışıklı
çetrefil dili var anlayamadığım
kulağı tırmalıyor hayli çapaklı

yıldızlardan çok fena alacaklı
olanca aydınlığını yürütmüşler
dilinin altında bir şeyler saklı
zindan karanlığında öğütmüşler
galiba gün ışığına meraklı

bir yosmaya takılmış saçaklı
adamın aklını başından alan
kahkahası bol iyice çingiraklı
allığı ruju yalnızlığına bulaşan
hele yürüyüşü nasıl tumturaklı

dolar yeşilinde yosmanın aklı
ne yapsa boş bira yeşili oğlan
bu işin sonu tabancalı bıçaklı
siyah beyaz bir film belki bir roman
ayaküstü cinayet suratı ağlamaklı

Üsküdar paşakapısı izmir'li osman

'aranıyor'

bak sözümü dinle çok fena ıslanmışsın
kırpiklerinde parlak su damlacıkları
yüzün bütün ıslak dudakların soğumuş
titremek geliyor içinden durmaksızın

yine silme bulut büyükdere açıkları
o şilep geçiyor yine siste boğulmuş
ortaköy'de görmüştük sahlep içerken
birbirimize sevdalı açıklamaksızın

biter mi hiç insanın kendine soracakları
hâlâ o kız mısın herkese meydan okumuş
afişlemeye giden kalkıp her sabah erken
fakültede tutuklanmış sınav çıkışı ansızın

dağdağalı yılların biz kayıp çocukları
aşkımız sabıka kaydı gençliğimiz uçurulmuş
ekmek al ben unutmuşum eve dönerken
gülümse tozu gitsin yalnızlığımızın

düşünme yakalanırsak olacakları
farkına varmasınlar arandığımızın

ben tuzparça yerdeyim

ben tuzparça yerdeyim o bir düğüm dolaşık
ne karanlık bir gece arkası görünmüyor
yıldızları dökülmüş yaptığımız yanlışlık
başladığımız örgü nedense yürümüyor
model seçimi kötü hesaplaması çok zor

halbuki bir zamanlar ne hızlı başlamıştık

sanki o karanfiller vazosunda duruyor
boğaz'ın laciverdine aydan dağılan ışık
eli saydam bir büyü elime dokunuyor
ikimiz sanki hayal tepeden tırnağa âşık
asla görülmeyecek bir filmde yaşamıştık
bugün vardığımız yer gözümü korkutuyor

o vücudunda rahat kendisiyle barışık
ben kendime kısayım bu aşk bana sığmıyor
neş'esi köpük köpük işi gücü taşkınlık
taşıdığım tasayı besbelli taşıyor
benim varlığım her an korkudan aşınıyor
vehimlerim bir orman ıssızlığa alışık

çiftin çifte yalnızlığı

soğuk ağaçlar yapraklan buz tozu
fahişeler kırmızı ağzı burnu duman
hiç kimse bilmiyor kaybolduğumuzu
ne polis ne basın ne haber bir radyodan
tarlabaşı'ndaki yamuk bir oteldeyiz

asansörde küf kokusu koridor kimsesiz
kimliğimiz yakışmıyor başkasını denedik
ben dolu tabancayım o dalgalı bir deniz
camlar sabah oluyor bütün gece seviştik
hâlâ duman tütüyor kalçalarından

en büyük kumar ölmek hiç anlamadan
yoksa deneyecek miyiz bu tatsız kumarı
kim kurtulmuş çiftlerin ağır yalnızlığından
biri öbürünün kazılmamış mezarı
çok gençtik belki ondan bunu kestiremedik

çiftin çifte yalnızlığı en büyük rezillik

di'li geçmiş...

"...ey meh leyâl-i vesvese hîz-i firakta
sen gelmeyince hâtıra busen neler gelür..."

nâbi

di'li geçmiş

1.

gecenin karanlığında uzun adamlar
yanlış bir yağmurun iplerine dolaşmış
daha yanlış bir yalnızlığa doğru gidiyor

senin beklediğin gemiler hiç gelmeyecek

hiç gelmeyecek o uzun saçlı ocuk
hani geceleri dudaklarını boyayan
korkunç bir etrefilliğin uurumundaki

ne kimse onu bekliyor ne de o kimseyi

daha sonra kara trenler ışıksız trenler
uçuşur ateş böcekleri asker sigaraları
savaş henüz başlamamış eli kulağında

herkes kimi ldreeğini tasarlıyor

di'li geçmiş

2.

aydınlığı bu kadar soğutabilmek ne zor
bulutları küçük camlara sığdırabilmek
mahzun yolcuların baktığı pencerelelerdeki

okullar erken tatile girdi çünkü savaş

sessizlikten uyanırsın gece sabaha karşı
alışık olmadığın bir saat  buçuk
hiç şmediğin bir rzgr sokaklarda

yalnız bir ocuk geceleri çok kalabalık

deniz kuşları mavi beyaz tuzlu rüyalarına
gülcemal yola çıkmış iki baca dört direk
uzak an sesi gezinti güvertesinden

bütün bir ömür varılamayacak o liman

di'li geçmiş

3.

boğaziçi'nde yağmur dumanı edebiyat-ı cedide
-uzakta bir piyano onu bişüphe bir kadın
çalıyor-
cenap şahabettin'den kalktı 'inşirah' kime
uğrayacak

intihar etti beşir fuat anlayan tek kişi çıkmadı

porcelen vazoda yaseminler şevki bey hicaz
sedefli udundan damla damla azalan paşa kızı
peder bey merhum selânik'de şehîd-i
hürriyet
ah nerde mülâzimler o eski mülâzimler

teşkilât-ı mahsûsa'dan kolağası fikri bey tırnova
tebriz'den getirmiş mutantan mahzunluğunu
iki kadeh rakı arkasından hain redifli
gazeller
'kantocu' peruz seyrânda seyr-ü-sefer mefluç

berlin'den avdetinde hilmipaşazade eflâtun bey
hicranını almanca tekellüm edermiş rivayet
hoelderlin nâm şâirden manzumeler
okuyarak

öyle ağır yalnızlığı herkese vermiyorlar

ne kadar izmir / 1

akşam uçuşan o beste kürdili hicazkâr
bir genç kızın tamburundan hicranla dolu
mimozalar çiçeğe durmuş civciv sarısı

yarasalar kara bir haber gibi dağıldılar

gözleri kalın sürmeli kirpikleri rimel
kumral saçlarını 'avrupa' kestirmiş
o hangi kadın dudakları 'yürek' boyalı

yeknesak nal sesleri atlı tramvayın

izmir palas'da miralay zeki bey çok sigara
kolu Sakarya'da kalmış 'malulen mütekait'
gâzi'yle rakı içmişliği var / hâlâ anlatırlar

kordon'da akşam kızılığ1 تنها martılar

kapısı yaldızlı kupa arabası çiftte at koşulu
pasaport iskelesi'nden izmir palas'a rahvan
hoş geldiniz nevnihal hanım bendeniz zeki

içindeki o harp ne yapsa bitmiyor ki

ne kadar izmir / 2

ay ışığında donuk ince ve uzun
soru işaretleri midir gece leylekler
sabahlara kadar sordukları nedir

denizde yıldız zenginliği uzakta izmir

müstesna açık balkon kılcal hanımelleri
kristal nargilesiyle hemhal şam'dan getirmiş
zurefa-yı kirâm'dan nurhayat hanım

saçını 'erkek' kestirmiş kravatu italyan

akşam sefalarına tenhada ud çalan kim
selim-i sâlis damlıyor kanlı mızrabından
'hâlâ kanayan kalbimi aşk âteşi dağlar'

'hizmet' gazetesi sermuharriri zeynel besim

sarhoş mandolinleriyle sandalda italyanlar
'her çeşit motor aksamı ithal edilir'
feltrinelli ve şürekası'na rakip bulunamıyor

inciraltı'ndan son seferi 'uşak' vapurunun

limanda gece vardiyası kuru üzüm ve incir
pul pul terlemiş tahmil tahliye amelesi
çift atlı arabalar hangi rüyayı taşıyor

sırada alman şilebi var s/s brandenburg

ne kadar izmir / 3

tuzlu ve uzak temmuz'ları osmanzade'nin
şu geçen son tramvay mıdır iskele'ye
çatalkaya'da yıldız yağmuru kızılca
kıyamet

ilk incir mahsulü borsa'ya yarın geliyor

yazıhanenin camları yumuşamış öyle sıcak
ter buharlaşıyor havada yeşil sinek vızıltıları
halimağa çarşısı'nda hamallar izmir'i
taşıyor

banco di roma'da ayrı bir hesap açılacak

'mübadil' osmanidis'in evinde rumca konuşulur
bunlar yanya eşrafındanmış çok zengin
uykularında sabaha kadar akdeniz
çocukluğu

bütün karşıyaka kızı nilüfer'e tutulmuştur

bacakları mevzun beli ince burnu afrodit
çarşıda bisiklete binmiş beyaz bir kuğu
hayal defterinde sevgilisi robert taylor

tavla rüzgârı sert esiyor hepyek ve düşüş

zeki bey'in kahvesi nargileler rafta lejyoner
yandan çarklı bir / ıhlamur iki / adaçayı üç
'küçük' tal'ât bey dalgın / kafkasya'da
mıdır?

mehtapta gülümseyen alaycı yunuslar

ne kadar izmir / 4

yağan güneş tozudur billur palmiyelerden
ne çok ağustos böceği / yalnızlığa uzayan
deniz süt liman / yaprak kımıldamıyor

ispanya'da iç savaş 'non pasaran!'

ışktan süs kılıçları ayna parıltısından
buz mavisi sürahiler aydınlığa doymuş
ışımadan boğulmuş üzüm taneleri

ne çok ağustos böceği / yalnızlığa uzayan

nefesini tutmuş askıda kızlarağası hanı
new york borsası'nda buhran / fiyatlar düştü
bıçak açmaz lövanten ihracatçının ağzını

çünkü matmazel raymonde'la evlenecekti

karabiber ağaçlarının yanına yaklaşamaz
ne çok ağustos böceği / yalnızlığa uzayan
bombilibom'dan çikolata alıyor / kim bu
çocuk

naldöken'de bir nefer atladı atlı tramvaydan

parlak yeşil körfez'de cıvalı ışığın kalınlığı
sıcaklığın krallığı mutlak artık ne ses ne soluk
yalnız ağustos böcekleri / yalnızlığa uzayan

taze kesilmiş karpuz kokusu / tek ferahlık

ne kadar izmir / 5

kalın sonbahar hüzünleri / mektepler açık
'türküz cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi'
soğuk denize dalıp çıkan karabataklar

zincirleme şimşekler ki küf yeşili kilitlenir

yağmur sersemidir taşlıkta ıslak serçeler
herkes ulucak'tan dönmüş menemen yasak
'hükümet önü'nde kubilây'ı kesmişler

divan-ı harb-i örfi / menemen'de sehpalılar / sehpalılar

camlardan bakan o baylan kız / habersiz midir
bulutlarda kaybolmuş bakışları / tahrirli ela
gramofonda 'deniz kızı' eftalya / besteniğâr

karşıyaka sinemalarında nedense Fransız filmleri

dudaklarını kelebek boyamış ferhunde hanım
balkonda kaşlarını alıyor elinde dev aynası
yüreği fena karanlık / bu kaçınıcı sigara

kocasından tiksiniymiş sevdiği adam da ondan

iskeleden kalktı cumhuriyet vapuru / akşam
camlarında gözyaşları / giden
çocukluğumuz mu?

körfez'de sis yoğunluğu / izmir
görünmüyor

birden ışıktan kılıcı küstah projektörün

çağrışımlar

"...sunar bir câm-ı memlû bin lehî peymânededen
sonra

döner vefk-i murâd üzre felek amma neden
sonra..."

sabit

-1. birbiri olmak!..

gece
ıssız bir mağazada
yapayalnız
iki kız
boy aynalarına girmiş
sessiz sedasız
yüzlerini değişeceklermiş
birbiri olmak için
hangisi hangisidir
artık anlayamadığımız

onlar mı yalan söyledi
aynalar mı yalan
yüzlerinden mi bıkmışlardı artık
yoksa
birbirine mi hayran
ne olursa olsun
neresinden bakılırsa bakılsın
artık tek bir şey kesin
bir daha çıkamayacaklar
girdikleri aynalardan

-2. m'ba

geceye saydam bir tokat
tutuştı kıpkızıl neonlar
'hotel senegal'
dışarda soğuk bir yağmur
gizlice buz tozu
içerden o vahşi tat
fildişi sahili'nden tam-tamlar
ne kadar gizemli
ne kadar derinden

inanılmayacak kadar beyaz
yamyam dişleri arasında
mısır sapından piposu
yassı ve küt
burun deliklerinden
salkım salkım dumanlar
ışık çakıntıları pırıl pırıl kafasında
uyanır uyanmaz
çünkü her sabah
saçlarını usturayla kazıtıyor

üstüne yoktur doğrusu
otelin camdan terasında
m'ba / başlıbaşına bir örgüt
konuştuğu kim varsa
o dakika anti-emperyalist
o dakika afrika'ya kazandırıyor

-3. o kızlar...

o kızlar değil
bunlar
hani saçları kehribar
çalınmış iki zümrüt ki gözleri
kabahatlı bakar
onlar
asla gelmez sana
sen kalkıp gidersin
her akşam
şehvetleri düzeltir yanlışığımı
harıl harıl
sabaha kadar

-4. beykoz'a yolculuk

şirket-i hayriye'nin

en sonbahar vapuru
'halaskar'
sırtlan çığlığı bir düdük alıp
su tozu bir dumanla kalkar
galata köprüsü'nden
güverte soğuk
sigaraların ateşinden
rzgrda kıvılcımlar
"...valde sizlere ömür
beykoz'a yolculuk..."

"...iyileşeceğinden
ne kadar umutluyduk
geçen ziyaretimizde
ud almıştı bize
'...nihansın dideden
ey mest-i nâzım!...
nasıl da mutluyduk
dün gece
sabaha karşı
işte ansızın..."

"...insan annesi ölünce anlar
içindeki çocuğun
hiç ölmeyeceğini
aklına geldikçe kahrolur
bunu anlamakta
neden
bu kadar geciktiğini..."

1-5. kanlıca'da mehtap

mehtap denizde inceliyor
sanki uçuşan ateş böcekleri
en kr en karanlık bakanların bile
görebilecekleri

mihrabad'da bülbüller
yüreklerine korku salan
yoksa bir şey mi gördüler
heyecanlı ötüşleri
kıvılcımlar halinde
yıldızlara yükseliyor

kanlıca'da unutulmuş
ahşap bir yalıda
belki edebiyat-ı cedide'den kalan
o pirinç mangaldaki

öylece kurumuş
sahur ateşleri
ve eşref ağa'dan
bülbüllere inat
'aşıkane' bir feryat
-ki uzaktaki
münzevi bir piyanodan
rüyalarımıza giriyor
yankılı bir karanlıkta
büyük su şartısı
gökyüzüne uzanmış
lacivert serviler
sonra açıp devasa kanatlarını
ağır ağır dünyadan
bir ejderha havalanır
yıldızları örterek
meçhul gezegenlere

-6. ikinizden hanginiz

ikinizden hanginizin
saçları gece laciverdi siyah
yıldız tozundan ışıltılı
ve zengin
bakır çalığı gözleri derin
yer yer
eflatuna çalıyor

ikinizden hanginizin
nemli dudakları fuschia
kirpikleri kaşlarına dolaşık
ağzı fena halde âşık
başladığı her öpüşte kalıyor

ikinizden hanginizin
neyi noksan neyi fazla
ikinizden hanginize sorsan
her defasında
kendisini ötekisi sanıyor
çok fena aldanıyor

sahi siz
hanginiz
hanginizsiniz

-7. mustafa suphi'nin neferi

aynalıçeşme'deki bekâr odası
nemli soğuk o boşluk
o kadar تنها ki
insanın fısıltısı
yüksek tavanından yankılanıyor
camları sıırılsıklam
donuk bir boşluk
dışarda / neredeyse akşam
'hicranlı' bir yağmur yağıyor

uzun ve 'matruş' bir adam
kaybolmuş piposunun dumanları arasında
elinde bir kitabın rusçası
sanki bakû'dadır
'doğu halkları kurultayı'nda
kırmızı gözleriyle dalmış
salondaki 'galeyan'a bakıyor
"... az önce kürsüden indi
zinovyef yoldaş
alkış kıyamet
bütün millet ayağa kalktı
bu işin sonu selamet!..."

aynalıçeşme'deki 'bekâr odası'
camları sıırılsıklam
dışarda / handiyse akşam
'hicranlı' bir yağmur yağıyor

vahim bir suç işler gibi konuşmaktayız
başbaşa bu defa
bir ben
bir de o
uzun ve matruş bir adam
ne kadar da uzun
yorgun elleri
parmakları adeta
yerlere akıyor

mustafa suphi'nin 'neferi'
'sarı' mustafa

-8. yoksa 'tecrit'te misiniz?

siz kimsiniz
yoksa kimsesiz misiniz
neden soğuk böyle
soluk benziniz

yoksa haftalardır
'tecrit'te misiniz
kapı duvar sağır
arayan soran yok
o dipsiz boşluğa
düşmekte misiniz?

-9. yazın son günleri...

ufkun sonsuzluğuna
hiç şaşmıyorlar
rüzgârın gizli ışığını
hiç kimse işitmiyor
hangisi anlayabilir
yazın son günlerinde
tenha plajın
ağır hüznünü

bana bir şimşek çak

"...leşger-i gaza geldi dil şehrine kondu çok çok
koptu yer yer fitne vü âşüb-ü gavgâ semt semt..."

bakî

sonra o güller

sonra o güller
ay ışığında vahşi
bilinmez hangi acıların kanattığı
sonra o saklı kokular
yapışkan ıslak ve dişi
insanı tepeden tırnağa
ter içinde bırakarak
sonra o sıcak
o çocuk gülüşleri uzaktan
içine sanki yıldızların aktığı

sonra bülbüller
yahya kemal bey'in

kanlıca'da bıraktığı
karişır en ümitsiz yalnızlığa
sabaha karşı çırpınarak

sonra 'melal ve hicran'
ve çaresizliği boş bir silah gibi taşımak
bakıp o yoksul kalabalığa
parmak uçlarında kan
'nobran ve derbeder'
sonra hayaller
hayaller
hayaller
'kurt' mustafa divan-ı harbi'nde sanık
'kemalist' fedailerin yaşadığı
-körüklü çizme avcı ceketi kayzer bıyık-
teşkilât-ı mahsûsa 'artığı'

sonra müstesna ölümler
'melali anlamayan' neslin tanıyamadığı
sultan galiyef mollanur vahidof
ve mustafa suphi ve ethem nejat
görünür zaman zaman
saat o saat
kıvılcım yüklü bir duman
etrafta barut kokusu
boş mermi kovanları
boşalmış fişeklikler
ve 'mazlum milletler'in uğultusu
bir dağdan öbür dağa yankılanan
asya'dan
afrika'dan

sonra boğaz'ın pusu
fecrin en dokunaklı anları
ezanlar dağılıyor eski istanbul'dan
beylerbeyi sarayı'nın
sabah mahmurluğuna
şeker ahmet paşa'nın
kayıp bir tablosundan
eflatun ve mor
martılar uçurulmuş
bir yağmur loşluğuna
kimse kimseyi anlamıyor
yâkup cemil bey çoktan
teşkilât-ı mahsusa'dan kovulmuş
idam mangasının kurşunları yağıyor
göğsündeki 'liyâkat nişanı'na

yani epeyce zindan

gelirdi devrilirdi nisan
müstesna çiçek kokularıyla
insanın kafasını karıştıran

yukarda bir akşam
ebruli bir akşam ki
perde perde açılan
bir şaşaa bir şehrayin bir ihtişam
billur kadehlerde rakı
bulanık
duman duman
dudaklarda mısralar
mısralar ki nâzım'dan
savaş yıllarının ağır karanlığında
ufkumuzu gizlice aydınlatan

gelirdi devrilirdi nisan
müstesna çiçek kokularıyla
adamın kafasını karıştıran
sonra birkaç sansaryan hanı
birkaç duruşma arkasından
sağırın dilsiz sükûneti
yani epeyce zindan

bu yaz da...

neden aynı kızlar
neden yine boğaz'da
bu yaz da
kirpikleri dargın
dudakları kırgın
gizli bir nazda
yoksa تنها mıdırılar belki biraz da
neden aynı kızlar
neden yine boğaz'da
bu yaz da

geçmişle geleceğin
kesiştği çaprazda
yine aynı sevdalar
aynı ihtirastan
aynı çıkmazda
hayali bir ferahnak
görünmez incesazda

neden aynı kızlar

neden yine boğaz'da
bu yaz da

hesap kitap

hesap kitap
ne de olsa insanız
korktuğumuz da olmuştur
ne yalan söylemeli
diz çöküp ferane avlularında
soğuk duvar diplerine
çifte kelepçeyle cıgara içtiğimiz
peynir ekmek yediğimiz
meyyus ve düşünceli
hesap kitap
ne de olsa insanız
korktuğumuz da olmuştur
ne yalan söylemeli

mapusanede mehtap
bakır çalığı
küf yeşili
ay ışığında şakırtısı
idamlık teşbihlerin
uykusunda sayıklayanlar
hafızanın perişanlığı
çağrışımın seli

mapusanede gece
dışardakinden çok daha kalın
çok daha karanlık
fosforlu ve derin
sübyan koğuşu pejmürde
kadınlar koğuşu bitap
siyasiler vesveseli
mapusanede mehtap
bakır çalığı
küf yeşili

hesap kitap
ne de olsa insanız
korktuğumuz da olmuştur
ne yalan söylemeli

bana bir şimşek çak...

bana bir şimşek çak
ortalık fena karanlık
yüreğim örtülüyor
ağır bir dalgınlığa genişliyorum
durmadan değişen o mevsimde
dağlarda kalın
omuz omuza bulutlar
çok fena kalabalık
ellerim çıplak
bana bir şimşek çak
kötü bir tuzaktayım
bilmem ne yapsak
aklımda fikrimde onlar
yaşlı ve genç
erkek ve kadın
korkularına tutsak

bana bir şimşek çak
içim içime sığmıyor
artık vahim bir çağrışım
daha vahimine atlamaktayım
bana bir şimşek çak
belki fena halde
yanılmaktayım
o ince kız çocuğu
gün doğmadan her sabah
bir hapisneden bir nezarethaneye
kelepçeli götürülüyor
dudakları titrek
gözlerinde buğu
bilmem ki nasıl anlatayım
bağışlanmaz suçu dünyayı sevmek
bir de o
adını bile bilmediği
kıvrık saçlı 'devrimci' öğrenciyi
fakülte kapısında vurulmuş
yağmurun altında
çıplak

bana bir şimşek çak
çok yanlış anlaşılırmaktayım
hesabım yanlış bir mahkemede görülüyor
içimdeki zemberek
boşandı boşanacak
yüreğim örtülüyor
yaşamak mı gerek
yoksa unutmak mı
şaşırmaktayım
galiyef 'yoldaş' ne olacak
galiyef 'yoldaş' sibiryaya sürgünü

sanki yalın bir bıçak
kayarak
bir kırlangıç hızıyla
bulutların arasından
karanlığın böğrüne saplanacak

galiyef 'yoldaş' ne olacak
galiyef 'yoldaş' sibiryaya sürgünü
elinde bir mektup eski yazıyla
artık yüzünü bile unuttuğu
karısından
burnunda sadece kokusu
ilkbahar kadar müşfik
sonbahar kadar yumuşak
galiyef 'yoldaş' ne olacak
avrasya'da hâlâ 'mazlumlar'ın uğultusu
kısa bozkır atlarının nallarından
gizli kıvılcımlar ki etrafa saçılıyor
'azadlık' mermileridir
çekirdekleri çelik
cehennem gibi sıcak

bana bir şimşek çak
sâlâ veriliyor görünmez minarelerden
izmir'de 'istirdat'ı yaşamaktayım
bir yangın soluğu sokak içlerinden
kordonboyu'nda muzaffer atlılar
fahrettin paşa'nın süvarisi
bana bir şimşek çak
yolumu aydınlatacak
gazi'nin gözlerinden
mavi bir şimşek
kuva-yı milliye mavisi
aynı emaneti taşımaktayım
'hürriyet ve istiklal benim karakterimdir'
çünkü hain sinsî ve korkak
aynı düşmana karşı
savaşmaktayım

"...o kavimler ki hakikî yolu buldum sandı
ermeden doğru yolu hepsini susturdu ölüm
öyle bir ukde ki hal etmedi bir kimse onu
vurdular hepsi düğüm üstüne bir başka düğüm..."

Nâsırüddin-i Tûsi
(Çev. Hüseyin Rifat)

{ kutupyıldızı kitaplığı }

33

Tarayanın Notu

Bu ekitap "Görme Engelli" dostlar için taranmış ve ilk defa www.kitapsevenler.com da yayınlanmıştır.

Bu sitenin sahibi görme engelli dost Yaşar Mutlu'nun gayret ve azmini görünce iki gözümden utanıp yardım edebileceğimi düşündüm. Bir katre ışık olabildiysem ne mutlu. Herkesi bu mutluluğa davet ediyorum. Bu dostlara yardımcı olun.

Polaris